

ப்பலவ ஹஸ் ஆடி மீ
ஜூலை - ஆகஸ்ட் 2021

ஈட்:

மலர்: 4

இதழ்: 4

ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசுபிகாய நம:

தேசிக ஸந்தோஸம்

MONTHLY NEWSLETTER FROM:

SRI VEDANTHA DESIKAR DEVASTHANAM

MYLAPORE, CHENNAI, Tel: 044 - 24953799,
Email: svdd.mylai@gmail.com, web: www.svdd.com

ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசுரிகாய நம:

தேசிக ஸந்தேஸம்

திருக்கோவில் யூஜா காலங்கள் *

ஞாயிறு முதல் புதன் வரை

6.30	-	விச்வரூபம்
8.30	-	திருவாராதனம்
9.45	-	சாற்றுமுறை

காலை

வியாழன் முதல் சனி வரை

6.00	-	விச்வரூபம்
7.30	-	பொது தரிசனம்

12.00 - உச்சிகாலம்

மாலை

4.00 - ஸந்நிதி திறப்பு, 7.30 - திருவாராதனம், 9.00 - சயனம்

* விசேஷ காலங்களில் மாறுதலுக்கு உட்பட்டது

தர்மகர்த்தாக்கள்:

ஸ்ரீ அழிகர் R. ராகவன் | ஸ்ரீ R. அனந்தபத்மநாபன் | ஸ்ரீ R. முகுந்தன்

Editorial Board :

ஸ்ரீ நெல்வாய் ஸௌம்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி - ஆசிரியர்

ஸ்ரீ நாட்டேரி ஸ்ரீஹரி (எ) லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ நாவல்பாக்கம் ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸத்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி

Photo Courtesy: M.K.S. Mohan Babu & P.S. Anand

Published by: ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

Printed by: Abisan Enterprises Chennai - 87, Cell : 95000 45604

Designed: yeSKay designs

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம்

மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004. போன்: 24953799

Website: www.svdd.com

Email: svdd.mylai@gmail.com

ஆசிரியர் விண்ணப்பம்

வேங்கடாத்³ரி ஸமம் ஸ்தா²நும் ப³ரஹ்மாண்டே³ நாஸ்தி கிஞ்சந |
வேங்கடேஶ ஸமோ தே³வோ ந பு⁴தோ ந ப⁴விஷ்யதி ||

வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்கள் !

‘பொலிக பொலிக பொயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்’; உத்ஸவ வைபவங்கள் இல்லாது நம்மை ‘நலியும் நரகமும் நெந்த நமனுக்கு இங்கு யாதொன்றும் இல்லை’.

சென்ற மாத ஸஞ்சிகையில் “நாமும் சரத்தையுடன் அபீதிஸ்தவத்தை பாராயணம் செய்வோம். ஆனி பிறந்து ‘வெள்ளி எழுந்து வியாழன் உறங்கிற்று’ என்றவாறு நற்செய்தியுடன் மீண்டும் ஸந்திப்போம்” என்ற நம் வேண்டுதலுக்கும் / நம்பிக்கைக்கும் இணங்க, ஆஸ்திகர்கள் ஆர்த்தியுடன் அபீதிஸ்தவத்தை நிச்சயம் பாராயணம் செய்திருப்பர். அடியவர் மெய்யனான பூாி பூநிவாஸன் வார்ஷிக ப்ரஹ்மோத்ஸவம் மீண்டும் நடத்த ஸங்கல்பித்தானே! ‘கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல் மலியப் புகுந்து இசைபாடியாடி உழிதரக் கண்டோம்’.

கலியில் ‘கைமேல் பலன்’ என்பர். இதற்கு இதுவே நிதர்சனம். வேதம் சொல்லிற்று: ‘எப்படி நறுமணமுள்ள பூக்கள் கொண்ட மரமொன்று வெகு தூரத்தில் புஷ்பித்தாலும், அதன் வாஸனை இங்கே வந்து சூழ்கிறதோ, அதுபோல புண்ணிய கர்மாக்களைச் செய்ய ஸங்கல்பம் செய்த கணமே, அதன் பலனான திவ்யாநுபவம் மலரத் தொடங்குகிறது’, என. எவ்வளவு ஸத்யமான வேத-வாக்கு. பக்தர்கள் எம்பெருமான் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தைக் கண்டு களித்துப் பல்லாண்டு பாடும் பாக்கியம் பெற்றனரே!! பெருவிடாய்ப்பட்டவன் தடாகத்தைக் கண்ட நிலைதான்.

சென்ற ஆண்டு முதல் உத்ஸவாதிகள் அநுஷ்டிக்கத் தவறியதற்கு ப்ராயச்சித்தமாக எம்பெருமான் ஸகு-ஸம்ப்ரோக்ஷனம் கண்டருளினான்; தொடர்ந்து இவ்வாண்டிர்கான ப்ரஹ்மோத்ஸவம் உசிதமான முறையில் ஸந்திதி வளாகத்தில் நடந்தேறியது. இதைப் பற்றி, ‘வேதவொலியும் விழாவொலியும் பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியும் அறாத் திருப்பேரை’ என ஆழ்வார் அநுபவித்ததில், கடைசி இருலைகளும் இவ்வாண்டு இல்லாது போயினும், முதன்மையான வேத ஒலிக்கு குறை ஏதுமின்றி, திவ்ய-ப்ரபந்த / வேத பாராயணாதிகள் முன்னும் பின்னும் சூழ, ஒரு வைதிக உத்ஸவமாயிற்று என ஒரு பக்தர் ஸாதித்தது எவ்வளவு உண்மை. வாஹனங்கள் / திருவீதிப்புறப்பாடு தவிர்ந்ததே தவிர, அந்தந்த உத்ஸவங்களின் திருக்கோலங்கள் / சாத்துப்படியுடன் எம்பெருமான் தோனுக்கு-இனியானில் பத்தி-உலாத்தவில் ஸேவை ஸாதித்ததைத் தொழுதவர்கள் ‘பிறந்தார் உயர்ந்தே’.

கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு, திருமயிலை வாழும் ஓப்பவரில்லா மாதர்கள், எம்பெருமான் புறப்பாட்டினை கோயில் வளாகத்துக்கு வெளியிலிருந்தே ஸேவித்து நின்றனர். இதைத்தான் “மைதில நகர ஸாலோசனா லோசன சகோர சந்தர!” என ஆசார்ய ஸார்வபெளமார் மங்களாசாஸனம் இட்டாரோ!!

ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தின் விசேஷ ஒளிப்படங்களுடன் இம்மாத மலர் மீண்டும் புத்தக வடிவில் இதோ உங்கள் வசம....

Brahmotsavam Done... Delight And Relief

FROM THE DESK OF TRUSTEES

With the grace of Lord Srinivasa and Goddess Alarmelmanga, and our illustrious Acharya Swami Desikan, the pandemic has taken a downturn. This has paved the way for the public to have daily Darsan in our temple and we are hopeful of further improvement in the situation and returning to full-stream functioning of the temple.

Sri N. Kasturirangan

Sri N. Kasturirangan, Trustee of our Devasthanam, completed his term of five years on July 3. It may be noted that he had earlier served a five-year term during 2000-05. A diligent and a forthright person, Sri Kasturirangan's contributions to the temple have been immense and valuable, particularly the completion of Sri Venkatesa Theertham and G.K. Mantapam projects. The Devasthanam gave him a formal send off with fitting honour.

The Electoral Board of the Devasthanam has inducted **Sri R. Mugunthan**, who had served as Trustee for two consecutive terms (2010-20), for a new term. We have great pleasure in welcoming back Sri Mugunthan into the Board. It is pertinent here to recall the important role he played in the Maha Samprokshanam (2013), construction of residential quarters for the Archakas, G.K. Mantapam and Sri Venkatesa Theertham during his earlier terms. Together, we are looking forward to achieving more for the temple.

Sri R. Mugunthan

In a development that came as a delight and relief, **the much-awaited 10-day Brahmotsavam was conducted** in the month of Vaikasi-Aani. In view of the pandemic-related restrictions, procession was held within the temple premises and on Thanga Kedayam (no Vahanams) on both sessions, duly adhering to the necessary protocols. A Laghu Samprokshanam was performed prior to the Brahmotsavam. The other Utsavams carried out during the month were Sri Sudarsana Jayanthi, Periyazhwar Satrumurai, Nathamunigal Satrumurai and Kodai Utsavam. We thank all the Kainkaryaparas who participated in these Utsavams with dedication and co-operation.

A couple of important events are scheduled in the month of Aadi. A **Sahasra Kalasaabhishekam to the Divya Dampathis and Swami Desikan** (July 25, Sravanam) and the annual **Jyeshtaabhishekam, with 81 Kalasa Thirumanjanam** (August 12). The 10-day Thiru Aadi-Pooram festival will culminate on August 11 with Andal ThirukKalyanam.

Sri Sathya Sai Trust of Mylapore provided assistance to all our temple staff by distributing groceries in good measure. We record our thanks for the kind gesture.

We once again express our gratitude to the Archakas and other Kainkaryaparas, affiliated organisations of the temple and donors for their co-operation in making the Brahmotsavam a grand success. *

ஆங்:

ப்லவ வருட தேதி மாத பஞ்சாங்கம்

ஆங்கில தேதி	தமிழ் தேதி	திதி	வாரம்	நகத்ரம்	உத்ஸவம்	உபயம்
ஜூலை / ஆகஸ்ட்	ஆடி					
17.7.2021	1	அஷ்டமி	சனி	சித்திரை	மதுரகவிகள்	
18.7.2021	2	நவமி	ஞாயிறு	ஸ்வாதி	யீடு வகுட்டு நார்ளி மூலவர் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம் ஆஸ்தானம்	
19.7.2021	3	தசமி	திங்கள்	விசாகம்	நம்மாழ்வார்	
20.7.2021	4	ஏகாதசி	செவ்வாய்	அனுஷம்	காலை பெருமாள் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம். மாலை பெருமாள் உள் புறப்பாடு	
21.7.2021	5	த்வாதசி	புதன்	கேட்டை	தொண்டரடிப்பொடிகள்	
22.7.2021	6	த்ரயோதசி	வியாழன்	மூலம்	திருமால்வடை	
23.7.2021	7	சதுாதசி / பெளர்ணமி	வெள்ளி	பூராடம்	கஜேந்தர மோகந்தம் - காலை பெருமாள் தாயார் மூலவர் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம். மாலை பெருமாள் கருட வாஹனம் உள்புறப்பாடு	பெருமாள்: ஸ்ரீ MKR குடும்பத்தினர். தாயார்: ஸ்ரீ ராகவன், C/o. ஸ்ரீ K. ரவி
24.7.2021	8	பெளர்ணமி	சனி	உத்தராடம்	ஆளவந்தார் திருநகத்ரம் - காலை பெருமாள் ஆளவந்தார் உள்புறப்பாடு. பின்பு பெருமாள் ஆளவந்தார் திருமஞ்சனம். பிறகு ஆஸ்தானம், சேவாகாலம், சாற்றுமுறை மாலை ஸஹஸ்ர கலசாபிழேக அங்குராபனம்	ஆளவந்தார் திருநகத்ரம்: ஸ்ரீ R. பத்ரிநாராயணன், ஸஹஸ்ர கலசாபிழேக அங்குராபனம்: ஸ்ரீ R. முகுந்தன் - ஸ்ரீ B. ஜெகதீஸன்
25.7.2021	9	ப்ரதமை	ஞாயிறு	ச்ரவணம்	ஸஹஸ்ர கலசாபிழேகம் - காலை பெருமாள் தாயார் உத்ஸவர் தேசிகன் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம். மாலை பெருமாள் தாயார் தேசிகன் உள்புறப்பாடு. பின்பு ஆஸ்தானம், சேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஸஹஸ்ர கலசாபிழேகம்: ஸ்ரீ R. முகுந்தன் - ஸ்ரீ B. ஜெகதீஸன். ச்ரவணம்: ஸ்ரீ N. சேஷாத்ரி
26.7.2021	10	த்விதீயை / த்ருதீயை	திங்கள்	அவிட்டம்	பூத்ததாழ்வார்	
27.7.2021	11	சதுாத்தி	செவ்வாய்	சதயம்	காலை - பேயாழ்வார் திருமஞ்சனம் - மாலை பேயாழ்வார் உள் புறப்பாடு	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீபாதம் கைங்கரியம் அலோலியேஷன்
28.7.2021	12	பஞ்சமி	புதன்	பூரட்டாதி	திருமால்வடை	
29.7.2021	13	பஞ்சமி / ஏஷ்டி	வியாழன்	உத்தரப்பாதி	திருமால்வடை	

30.7.2021	14	ஷஷ்டி	வெள்ளி	ரேவதி	பெருமாள் தாயார் மூலவர் தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம். மாலை தாயார் யானை வாகனம் உஸ்பூப்பாடு	ஐந் T.R. தேவநாதாச்சார்
31.7.2021	15	ஸ்பதி	சனி	அச்வினி	திருமால்வடை	
1.8.2021	16	அஷ்டமி	ஞாயிறு	பரணி	தோட்ட உத்ஸவம்	ஐந் வைஷ்ணவ ஐந்பாதும் கைங்கர்யம் அலோஸியேஷன்
2.8.2021	17	நவமி	திங்கள்	கார்த்திகை	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 1ம் நாள். காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம். மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஐந் L.V. நரளிம்மன் குடும்பத்தினர்
3.8.2021	18	தசமி	செவ்வாய்	ரோஹிலி	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 2ம் நாள். காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம். மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஐந் ஐந்வாஸ் ராஜகோபாலன்
4.8.2021	19	ஏகாதசி	புதன்	ம்ருக்ஶீர்ஷம்	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 3ம் நாள். காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம். மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஏகாதசி ஐந் N. கஸ்தூரி ரங்கன். ஆண்டாள்: ஐந் N. சேவாத்ரி
5.8.2021	20	த்வாதசி	வியாழன்	திருவாதிரை	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 4ம் நாள். காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம். மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஐந் P.R. ஐந்வாஸன்
6.8.2021	21	த்ரடியாதசி	வெள்ளி	திருவாதிரை / புனர்வஸா	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 5ம் நாள். காலை பெருமாள் தாயார் மூலவர் தாயார் ஆண்டாள் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம். மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	தாயார்: ஐந் S. ஸந்தரம். ஆண்டாள்: ஐந் C.R. ராகவன்
7.8.2021	22	சதுர்தசி	சனி	புனர்வஸா / புஷ்யம்	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 6ம் நாள். காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம். மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஐந் V.C. ஐந்பதி
8.8.2021	23	அமாவாசை	ஞாயிறு	புஷ்யம் / ஆயில்யம்	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம். 7ம் நாள். காலை பெருமாள், ஆண்டாள் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம் - மாலை பெருமாள் உள் பூப்பாடு, ஆண்டாள் ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	அமாவசை: ஐந் கோவிந்தன், ஆண்டாள்: ஐந் T.R. தேவநாதாச்சார்
9.8.2021	24	ப்ரதமை	திங்கள்	ஆயில்யம்	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 8ம் நாள் - காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம் - மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஐந் வேங்கட நரளிம்ஹன்
10.8.2021	25	த்விதீயை	செவ்வாய்	மகம்	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் - 9ம் நாள் - காலை ஆண்டாள் திருமஞ்சனம் - மாலை ஆஸ்தானம், வேவாகாலம், சாற்றுமுறை	திட்டை ஐந் ராஜகோபால் முரளி

11.8.2021	26	திருத்தீய	புதன்	பூரம்	திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம். காலை பெருமாள், ஆண்டாள் உத்ஸவர் திருமஞ்சனம். மாலை பெருமாள், ஆண்டாள் உள் புறப்பாடு இரவு திருக்கல்யாண உத்ஸவம், ஆஸ்தானம், ஜௌவாகாலம், சாற்றுமுறை, சேர்த்தி சேவை	ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸன் K. ஸ்வாமி
12.8.2021	27	சதுர்த்தி	வியாழன்	உத்தரம் / ஹஸ்தம்	ஊர்கோல உத்ஸவம். காலை பெருமாள், ஆண்டாள் உள் புறப்பாடு. ஜேயேஷ்டாபிவேஷகம். பெருமாள், தாயார், மூலவர், உத்ஸவர் 81 கலச திருமஞ்சனம்	ஜேயேஷ்டாபிவேஷகம்: ஸ்ரீ R. கோபாலஸ்வாமி ஜயங்கார் பண்ட - ஸ்ரீ ஆணந்த ரங்காச்சாரி
13.8.2021	28	பஞ்சமி	வெள்ளி	ஹஸ்தம்	கூரத்தாழ்வான்	
14.8.2021	29	ஷஷ்தி	சனி	சித்திரை	மதுரகவிகள்	
15.8.2021	30	ஸ்பதி	ஞாயிறு	ஸ்வாதி	பெரியாழ்வார்	
16.8.2021	31	அஷ்டமி	திங்கள்	அனுவதம்	நாதமுனிகள்	

ஆடியில் முக்கிய உத்ஸவங்கள்

கஜேந்தர மோகாஷம்
ஜூலை 23 (வெள்ளி)

ஆவந்தார் திருநஷத்ரம்
ஜூலை 24 (சனி)

ஸஹஸ்ர கலசாபிஷேகம்
ஜூலை 25 (ஞாயிறு)

திருவாடிப்பூர் உத்ஸவம் (11 நாட்கள்)
ஆகஸ்ட் 2 (திங்கள்) முதல் 12 (வியாழன்) வரை

திருக்கல்யாண உத்ஸவம்
ஆகஸ்ட் 11 (புதன்)
ஊர்கோல உத்ஸவம்
ஆகஸ்ட் 12 (வியாழன்) காலை
ஜேயேஷ்டாபிஷேகம்
ஆகஸ்ட் 12 (வியாழன்)

தேவஸ்தானத்தின் புதிய தர்மகர்த்தா பொறுப்பேற்பு

திருக்கண்ணமங்கை ஸ்ரீ R. முகுந்தன் (64) நம் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானத்தின் புதிய தர்மகர்த்தாவாக 04.07.2021 (ஞாயிற்றுக்கிழமை) அன்று பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

பட்டயக் கணக்காளராக (CA) சுமார் 40 ஆண்டுகளாக விளங்கி வரும் இவர், ஏற்கனவே 2010 மே மாதம் முதல் 2020 மே மாதம் வரையில் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் இந்த தேவஸ்தானத்தின் தர்மகர்த்தாவாக பாங்குறப்பணியாற்றியதை அனைவரும் அறிவர்.

இந்த ஸ்வாமி மேலும் பல கைங்கர்யங்களைச் சிறப்புறச் செய்ய வேண்டுமாய் திவ்யதம்பதிகளையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகளையும் வேண்டுகிறோம்.

-தேர்வுக்குழு

Sponsorships and donations
towards publication expenses are welcome

கோதை விளிக்கும் கோவிந்த நாமம்

பீர்மதி ரமா ராகவலிம்ஹன்

கூட்டிலிருந்து கிளி யெப்பே பொதும் கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைக்கும்... நாச்சியார் திருமொழிப் பதங்கள் இவை. பாரதப் போரில், பீஷமர் ஆயிரம் நாமம் ஏத் தின்ற நாராயணன் திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பானது கோவிந்த நாமம். த்ரெளபதி வஸ்தர அபஹரணத்தின் போது ‘கோவிந்தா’ என்ற அவளது கைக்குரை வச செவிமடுத்து எம்பெருமான் அவளை ரக்ஷிக்க வருமுன் அவளது மானத் தினைக் காத்தது ஸாக்ஷாத் அந்த கோவிந்த நாமமே. திருப்பாவை வாழித் திருநாமமோ கோதை பிறந்த ஊர் கோவிந்தன் வாழும் ஊர் என்றுரைத்து, பூர்வில்லிபுத்தூருக்கான ஏற்றத்தினை கோதைக்கும் கோவிந்தனுக்கும் ஸமர்ப்பிக்கறது.

‘கோ’ என்றால் ப்ரபஞ்சம். விந்தன் என்றால் ரக்ஷிப்பவன். ப்ரபஞ்சங்களை ரக்ஷிப்பவன் என்பதால் ‘கோவிந்தன்’. ‘கோ’ என்றால் வேதம். வேதத்தினைக் காத்தவன் ஆதலால் ‘கோவிந்தன்’ (மத்ஸ்யவதாரம்). ‘கோ’ என்றால் பாவதம். மலையைத்தாங்கி ரக்ஷித்தவன் அதனால் ‘கோவிந்தன்’ (கூர்மாவதாரம்). ‘கோ’ என்றால் பூமி. பூமிப் பிராட்டியினை ரக்ஷித்தவனால் ‘கோவிந்தன்’ (வாஹாவதாரம்). ‘கோ’ என்றால் ஆயுதம். ஆயுதங்களினால் ரக்ஷித்தான் அதனால் அவன் ‘கோவிந்தன்’ (ந்ருலிம்ஹாவதாரம், வாமனாவதாரம், பரசுராமாவதாரம்). தந்தையாம் தசாதன் தனது பார்ணயக்கு அளித்த வாக்கினை அவரது தனயனாகக் காத்தான். இன்னார் இவர் என்றில்லாது ரக்ஷ மாம் சரணாகதம் என்ற அனைவரையும் சரணாகத வத்ஸலனாக ரக்ஷித்தான். ரக்ஷித்தனால் அவன் ‘கோவிந்தன்’ (ராமாவதாரம்). கலப்பையெனும் ஆயுதம் (கோ) எந்திப் பூமியினைத் (கோ) தோண்டியதனால் கோவிந்தன் (பலராமாவதாரம்). ‘கோ’ என்றால் பச. பக்கக்கூட்டத் தினையே ரக்ஷித்தான் என்பதனால் ஸவ்காரணனான பீஷக்ருஷ்ணன் ‘கோவிந்தன்’ (க்ருஷ்ணாவதாரம்). அதர்மம் தழைத்தோங்கும் பொழுதில் கல்கியாக அவதரித்து தர்மத்தை ரக்ஷிப்பேன் என்றதனால் ‘கோவிந்தன்’ (கல்கியவதாரம்).

இப்படி விபவாவதாரங்கள் அனைத்திலும் ஸவ்வாந்தராத்மாவாய் நிறைந்திருந்தது ‘கோவிந்தன்’ எனும் திருநாமம்.

ஸ்ரீ கோதை நாச்சியார்

ஆண்டாள் திருவாக்கினில் கோவிந்த நாமம் திருப்பாவையின் முதல் திருபத்தியாறு பாசரங்களில் பீஷக்ருஷ்ணனுடனான ஸாலோகயம் (பீஷக்ருஷ்ண சிந்தனை), ஸா மீப்யம் (பீஷக்ருஷ்ண தர்சனம்) ஆகிய வற்றை அநுஸந்தி கும் பீஷ விஷ ணு சித்தனின் பீஷ, திருபத்தியேழாம் பாசரத்தில் திந்த மூன்று நிலைகளையும் கடந்து பீஷக்ருஷ்ண ணுடனான ஸாயுஜ்யத்தினை (அவனுடனான கூடல்) ப்ரார்த்தித்துப் பாசரம் ஸேவிக்கின்றாள்.

கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தா... (27)

கோவிந்தா என்று அவனடி பணிபவர்க்கு அவன் அடிமையாவதில் ஆச்சர்யமேதும்

இல்லை. அவனடி பணியாதவருக்கும் ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தினை அநுக்ரஹித்து, தன்னுடைய ஸௌலீஸ்யத்தினாலும் ஸௌந்தர்யத்தினாலும் வெல்லுப்பவன் கோவிந்தன் என்கிறாள் நாச்சியார். இப்படிப்பட்டபாரகரமம் மிகுந்தவனைப் பாடுவதனால் தனக்கு அநுக்ரஹமாவது எவையெவையன்றால்.... சூடகமே தோள் வளையே தோடே செவிப்புவே பாடகமே.

இங்கு சூடகம் காப்பினைக் குறிக்க, தோள்வளை பீஷவெஷ்ணவர்கள் தமது தோள்களில் சூடும் சங்கு சக்கரப் பொறியினைக் குறித்தது. தோடு என்பது உயர்ந்த ஜ்ஞானத்தினை நல்கும் திருமந்திரத்தைக் குறிக்க, செவிப்பு த்வயத்தினைக் குறித்தது. பாடகம் என்பது காலில் அணியப்படும் அணிகலன் என்பதினால் கோவிந்தனின் திருவடிகளில் செய்யப்படும் சரணாகதியை காண்பித்தது. ஆடை என்பது எம்பெருமானுக்கு அடிமையென்பதைக் குறிக்க, பாற்சோறு என்பது பகவத் கைங்கர்யம் என்ற அர்த்தத்தில் வந்தது. அதுவும் ‘மூட நெய்பெய்து’ என்பதாவது, அகந்தையற்று பகவத் கைங்கர்யம் புரிந்து ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்வது.

கூடி திருந்து குளிர்ந்தல் -- மேலே சொல்லப்பட்ட அனைத்தையும் செய்ததால் எம்பெருமானுடன் கூடியிருத்தல் (ஸாயுஜ்யம் - மோகஷம்) ஆய்ச்சியருக்கு ப்ராப்தமாயிற்று.

கறைவைகள் பின்சென்று... குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா... (28)

இருபத்தியெட்டாம் பாகரமாம் இதில், சேதன் அசேதனங்களின் ஆகிஞ்சன்யம் மற்றும் எம்பெருமானின் பரம சக்தித்வம் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறாள் நாச்சியார்.

கறவைகளை மேய்ச்சலுக்குக் கூட்டிச் செல்வதைத் தவிர வேறொன்றும் அறியாத ஆயர்களுக்குப் பெண்டிர் நாங்கள். குலப் பெருமையென்று பேச எங்களுக்கு யாதொரு விஷயமும் இல்லை. அடியோங்களது வீரதீர் பராக்ரமம் இவை என்று கூறி பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம் என்றால் அப்படியும் நாங்கள் எதையும் ஸாதிக்கவில்லை.

அஸாரரை அழித்து, அதர்மிகளை வதம் புரிந்து, தர்மத்தைக் காத்தருளி, பாண்டவர்களை ரக்ஷித்து, கீதையினை உபதேவித்த ஜ்ஞானவானான நீ ஜனித்த குலத்தில் நாங்களும் பிறந்தோம் என்பதைத் தவிர வேறொரு பெருமை எமக்கு கிடையாது. நிரசங்குக்ஷிகளான நாங்கள் உன்னை ஏவங்களுக்கில் அழைத்ததைப் பிழையெனக் கருதி எங்கள் மேல் சீற்றம் கொள்ளாதே. எங்களது அறியாமையினாலும் உன்னிடத்தே யாம் கொண்ட அந்யோந்யத்தினாலும் நாங்கள் அப்படிச் செய்தோம் எனக் கொண்டு நீ பறை (மோகஷம்) தாராய் என்று வேண்டுகின்றனர்.

அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்குலத்தோரென்பது மெய்ஞானம் எதுவென்று உணராது அஞ்ஞானத்தில் கட்டுண்ட ஆச்சிரிதர்களைக் குறிக்கிறது. அத்தகையோரையும் ரக்ஷிக்கும் வாத்ஸல்யம் மிகுந்த கோவிந்தன் குறையொன்றும் இல்லாதவன் என்கிறான். உனது திருவடியினைப் பிடித்துக் கொண்டோம். உன்தன்னோடு உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்க ஒழியாது என்கிறான். இதற்குப் ப்ரமாண வாக்காவது போலே இம்மைக்கும் ஏழேஷ் பிறவிக்கும் பற்றாவான் நம்மை உடையவன் என்று தவயத்துக்கு அதிகாரியானவனை நாச்சியார் திருமொழியில் ஸேவிக்கிறாள்.

அநாதி யான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தினால் ஆத்மபாறூரிகளான ஜீவாத்மாக்களையும் தண்டிக்காது ரக்ஷித்து மோகஷம் அநுக்ரஹம் பண்ணுபவன் என்பதால் அவன் ‘கோவிந்தன்’.

சிற்றஞ் சிறுகாலே... இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்று காண் கோவிந்தா... (29)

‘பறை’ என்ற பதத்தின் அர்த்தத்தை நிஷ்காஷிக்கும் பாகரமிது. கோவிந்தா! பாவை நோன்பு என்று எங்களது இந்த வரதமானது அறியப்பட்டாலும், அடியோங்களது உத்தேசம் உனது பொன் தாமரையினையொத்த திருவடிவாரங்களில் நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணுவதே’. சிற்றஞ் சிறுகாலே – காலை, சிறு காலை என்னாமல்

சிற்றஞ் சிறுகாலே என்றதன் பொருள், எம் வயது சிறுமியர் அருணோதயக் காலக் குளிருக்கு அஞ்சிக் குடிலை விட்டு அகலாதிருப்போம். ஆனால் நாங்களோ ஸர்வஜ்ஞான உனது அருளைப் பெற வேணுமாய் அவாவற்று, அருளன் உதிக்கும் காலத்தே வந்துள்ளோம். இவ்வளவு ச்ரமப்பட்டு உந்தன் ஸேவைக்காக வந்த எங்களை நீ குற்றேவல் கொள்ள வாதிருப்பது உந்தன் ஸ்வரூபத்திற்கு கூடினமாகாது. யாம் உன் பொற்றாமரையடி போற்றும் பொருளுணர்ந்து எம்மைப் பிரியாதிருப்பாய் கோவிந்தா. இதனை விடுத்து மற்ற லோகாயதமான இத்யாதிகளிலே யாம் அபிலாகை கொள்ளாது ரக்ஷிப்பாயெனில், இந்த ஜென்மம் மட்டுமின்றி எஞ்ஞான்றும் உன்தன்னோடு உறவுற்றிருப்பது அடியோங்களுக்கு ஸாலபமாகும். அதனால் உன் ஒருவன் அடியினையே பணிவோம் என்றுரைத்து சரணாகத பரித்ராணம் பண்ண வேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கின்றனர்.

பறை பதினொன்று

திருப்பாவை முப்பது பாகரங்களில் பூர்வூண்டாள் பலமுறை எம்பெருமானிடம் ‘பறை தா’ என்கிறாள். ‘பறை’ என்றால் மோகஷலித்தி. அதற்காக அவனது திருவடிகளில் பண்ணும் ப்ரபத்தி. கடையேழு பாகரங்களிலும் ‘பறை’ என்ற பதம் ஆளப்பட்டிருப்பது பரமபதம் எனும் போகஸ்தானம் ஒன்றே கோதையின் உத்தேசம் என்பதை நிஷ்காஷம் பண்ணும்.

1. நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்; 8. பாவாய் எழுந்திராய் பாடிப் பறை கொண்டு; 10. போற்றப் பறை தரும் புண்ணியனால்; 16. அறை பறை மாயன் மணி வண்ணன்; 24. என்றென்றும் உன் சேவகமே ஏத்திப் பறை கொள்வான்; 25. அருட்தித்து வந்தோம் பறை தருதியாகில்; 26. சாலப் பெரும் பறையே பல்லாண்டு இசைப்பாரே; 27. பாடிப் பறை கொண்டு யாம் பெறும் சம்மானம்; 28 - இறைவா நீ தாராய் பறையேலோர் எம்பாவாய்; 29. இற்றைப் பறை கொள்வான் அன்று காண் கோவிந்தா; 30. அங்கப் பறை கொண்ட அந்தறை ஜனம் மருத்ய ஜரா வ்யாதி என்ற சுழற்சியின் ஸம்பந்தமற்றுப் போக உபேயமாகும் கோவிந்தனின் திருவடிகளையே உபாயமாக பற்றும் கோதையின் தாஸ்ய பாவத்தை ‘பறை’ என்ற இந்தப் பதம் உணர்த்தும்.

கோதை நாச்சியார் காட்டும் மார்க்கத்தின்படி பரம சரணம் ந ஜாநே (உன்னையன்றி வேறொரு உபாயம் அறியிலேன்) என்று கூரோப்திநாதனின் திருவடி பணிந்து, அவனுடன் கூடியிருந்து குளிர்வோமாக. *

கன்னியாகிரி நியெ

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

காந்தியக்குடியின

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

காஷ்மூரத்தினியன்

யாஹ்மோத்ஸவம்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

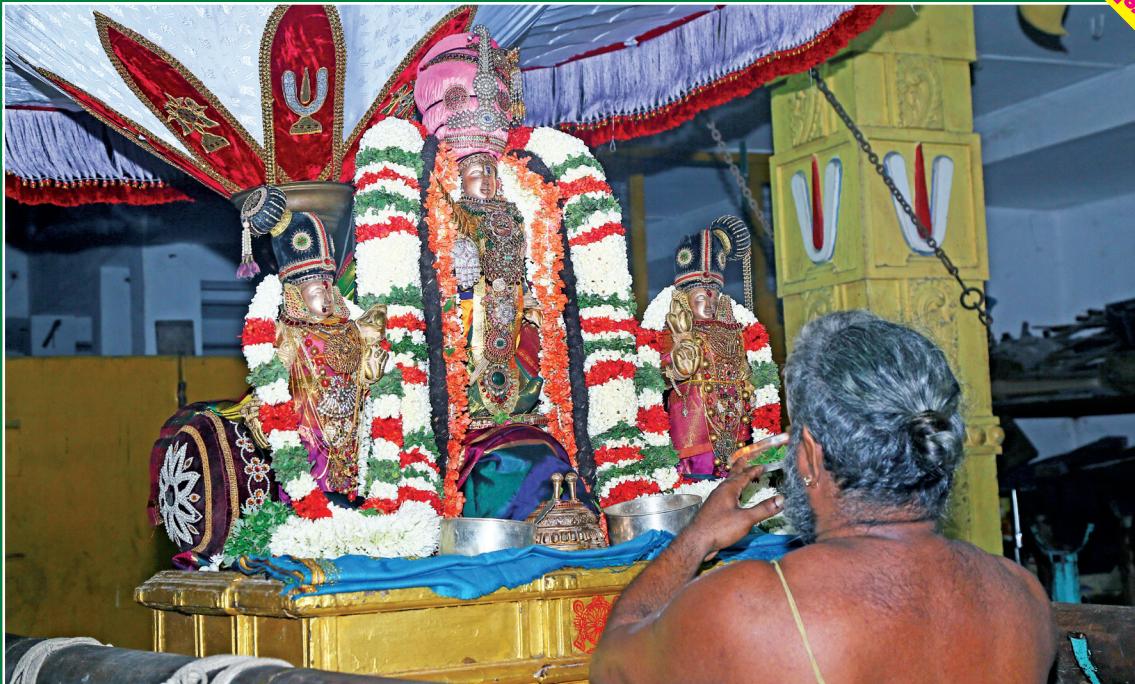
ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

ஸ்ரீவாமாத்ஸவம்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

காந்தாரபுரத்தினியன்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

காங்கிரஸ்கிளிடீ

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

ஞ:

அருளிச்செயலில் பாகவதர்களின் பெருமை - 8 நடுமாற்கழிமை - தீருவாய்மொழி 8-10 (தொடர்ச்சி)

பூந் உ.வே. நாவல்பாக்கம் ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி, மயிலாப்பூர்

பயிலும் சூடிராளி என்ற திருவாய்மொழிப் பதிகத்திலே பாகவதர்களும் சேஷிகள் என்று தெளிந்தோம். இங்கு, சேஷிவருத்தியான கைங்கர்யம் அவர்கள் விஷயத்தில் நமக்கு பரம புருஷார்த்தம் என்று தெரிவிக் கப்படுகின்றது. சத்ருக்நாழிவான், பெருமாளைவிட்டு பரதாழிவானின்கைங்கர்யத்தையே பெரிதாக்க கொண்டிருந்ததைக் கொண்டே, பாகவத கைங்கர்யம் பெரிதென்று நாம் தெளியலாம்.

‘குணைர்தாஸ்யம் உபாகத: என்று இளைய பெருமாளுக்குப் பெருமாளிடத்தில் ஈடுபாடு அதிகம். இவர், அவன் திருமேனியழகும், நடையழகும் கண்டு திகைத்து நிற்பர். அதனாலேயே ராமே ப்ரமாதம் மா கார்ணி : புதர் ப்ராதரிக்கச்சு என்று ஸாமித்ரை அவருக்கு உபதேசித்தனன். அப்படி யில்லமல், அவ்வெம் பெருமாளிடத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவ ரென்கின்ற காரணத்தினாலேயே, பரதாழிவானையே எல்லாமாகக் கொண்ட சத்ருக்னனை, கச்சதா மாதுலகுலம் பரதேன ததானக: என்று அநகன் என்றார் வால்மீகி. ஆகையால், இவ்வுலகில், பகவானுக்குத் தொண்டரானவர்களின் பரம்பரைக்குத் தொண்டு செய்வதற்கு மேம்பட்ட புருஷார்த்தமே கிடையாது. எத்தகைய ஜக்வர்யமும், கைவல்யமும், பகவத் கைங்கர்யமும், இதற்கு ஈடாகாதென்று இங்கு அருளிச்செய்கிறார்.

இதனால், ப்ரணவத்தில் வேறொரு வனுக்கு சேஷனாகேன் என்று சொன்னதை விவரித்த நமஸ்ஸாக்கு, பாகவதர்கள் நீங்கலாக, மற்றவருக்கு சேஷனாகை கூடாதென்பதிலே முடிவு. அதனாலே, நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான், உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். அநந்ய தேவதா பக்தா யே மத்பக்த ஜனப்பிரியா: மாமேவ சரணம் ப்ராப்தாஸ்தேதீவ தயிதா மம என்பது போன்ற வசனங்களை நினைக்க, முதலில் மூவுகளின் ஆள்கை வெகுதரமாக நேர்ந்தாலும், அடியாரடிமைக்காக, அதனையும் விடவேண்டுமென்று தாம் சொல்லத்தான் வேண்டுமோ என்கிறார் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்.

1. நெடுமாற்கடிமை செய்வேன்போல் அவனைக்கருத வஞ்சித்து ★ தடுமாற்றற தீக்கதிகள் முற்றும் தவிர்ந்து சுதிர் நினைந்தால் ★ கொடுமொவினையேன் அவன்னடியாரடிபே கூடும் இதுவல்லால் ★ விடுமெறின்பதென? அந்தோ! வியன்மூவலு பெறினுமே.

மிக்க வ்யாமோஹ முடைய எம் பெருமானுக்கு தாஸ்யத்தை நான் செய்கிறவன் போல் (உண்மையில் அடிமை செய்யாமல் போனாலும், செய்கிறவர்களைப்

போல) அபிநியித்து, அந்த அபிநியத்திற்காக அவனை நினைத்த மட்டிலே, தங்களுக்கு ஒரு தடையுமில்லை என்று என்னை நன்றாக நலியக் காத்திருந்த என் கொடிய வினைகள், வாஸனை, அவித்தை என்ற காரணங்களோடே என்னை விட்டெடாழிந்தன என்ற தான் நெடுமாலை நினைப்பதாலான மேன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், உடனே பலிக்கவல்லவான பெரிய பாபங்களையுடைய தமக்கு, பெற்றாட்டாத அவனது தொண்டர்களின் திருவடிகளைக் கூடினதால் மட்டுமே என்றாலியிக்கிறார். அற்புதமான மூன்று உலகங்களையும் ஆளும்படியான ஐசுவர்யம் பெறும் படி யாக இருந்தாலும், அது எம்பெருமானின் அடியார்களின் அடிக்கு ஈடாகாது. அவ்வாறு, ஈடாகாததை, தாம் ஈடாக்கிப் பேசுவது ஏனோ என்றும், அது தமக்கு வருத்தத்தை அளிப்பதாகவும் ஆழ்வார் பரிஹரியிக்கிறார். இதை எல்லாப் பாசரங்களிலும் காணலாம். ஜக்வர்யம் எத்தகையதாகிலும், அடியாருடைய அடிமைக்கு ஒப்பாகாது என்கிறது இப்பாகாரம்.

2. வியன்மூவலு பெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும் ★ புயல்மேகம்போல் திருமேனியம்மான் புணைங்கழலடிக்கீழ் ★ சயமே அடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள் வணங்கி ★ இம்மையே பயனே இன்பம் யானிபெற்றது உறுமோ பாவியேனுக்கே.

இப்பாசரத்தில், ஜக்வர்யம் போல், கைவல்யமும் அல்லது ஜக்வர்யமும், கைவல்யமும் ஒன்று சேர்வதாக வைத்துக்கொண்டாலும், அடியாரடிமைக்கு இவைகள் ஒத்தாகாதென்கிறார். இவ்வளவு கேவலமானதைப் பெரிய புருஷார்த்தத்தோடு சேர்த்து சர்ச்சை செய்யுளவுக்கு தாம் வந்ததே தமது பாபத்தினால் என்கிறார் ஆழ்வார்.

சிலர், ஆச்சர்யமான மூன்று உலகங்களாம் புருஷார்த்தத்தைப் பெரிதாக நினைக்கலாம். விஷயானுபவம் முற்றிலும் விஷமே என்று அதனை விட்டு, ஜஞானாநந்தமான தன்னை அனுபவிப்பதே புருஷார்த்தமென்று அதிலே நின்று பரமாத்மானுபவத்தையும் பறக்கணிக்கலாம். இதெல்லாம், நன்கு வர்ஷிக்கும் மேகம் போன்ற நிறமும், குணமும் உடைய திருமேனியையும், அங்கு எல்லாத் தேவதைகளும் ஸமர்ப்பிக்கும் புஷ்பங்களையும், வீரகடயத்தைப் பெற்று விளங்கும் திருவடியின் மென்மையையும், மேன்மையையும் அறியாதவர்களின் நிலையாம். அவ்விரண்டையும், அல்பம், அஸ்திரம், துக்கழலும் என்றாற்போன்ற பல குற்றங்கள் உள்ளன வாக அறிந்து,

அவற்றிலியியாதபடி, தன் உபகரணங்களை ஐயித்து, ஐயசீலமான எம்பெருமானின் திருவுடி அடிமையையே சிறந்ததாக அறிந்தவர்களின் திருவடிகளுக்கு, அவன்டிமைக்கு மேலான தன்மையை நினைத்து வணங்குகையே மஹா புருஷாந்தம். எனவே, இதற்கு ஸமாக, ஐச்வர்யங்களையும், கைவல்யத்தையும் நினைக்கமாட்டேன் என்றும், ஆனாலும், தாம் இவ்விரண்டில், எது பெரிதென்ற தகாத விசாரத்தைச் செய்கிறேன் என்றபடி.

இப்பாகுரத்தில் கூறப்படும் சுயமே அடிமை என்பதற்கு எம்பெருமானுக்கு இயற்கையாகவே அடிமையாக இருந்து, அவனுக்கு கைங்கர்யங்களைச் செய்தல் என்று பொருள். இதற்கு, பரதாழ்வானை உதாஹரணமாகக் கூறுவார் பூவர்கள். அதாவது, வேறொருவருடைய தூண்டுதல் இல்லாமல், ஸ்வயமாகவே எம்பெருமான் தமக்கு ஸ்வாமி என்று இருந்து, அவனிட்ட கைங்கர்யங்களைச் செய்தவர் அவர் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

3. உறுமோ பாவியேனுக்கு? இவ்வுலகம் மூன்றும் உடன்னிறைய ★ சிறுமாமேனி நிமிர்த என்செந்தாமரைக்கண் திருக்குறள் ★ நறுமாவிரை நாள்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி அவன்டியார் ★ சிறுமாமனிசராய் என்னையாண்டார் இங்கே திரியவே.

முன் இரண்டு பாகுரங்களில் ஐச்வர்ய, கைவல்யங்களைக் கழித்தவர், பகவத் கைங்கர்யமும், பாகுவத் கைங்கர்யதிற்கு ஈடாகாது என்று அருளி, அதனையும் கழிக்கிறார் இப்பாகுரத்தில்.

உருவில் சிறியதும், அழகு நிறைந்ததுமான அப்ராக்ருதமான தன் திருமேனியை, இந்த மூன்று லோகங்களும் ஒரே ஸமயத்தில் நிறையும்படி வளர்ந்தெழுந்தவனும், பிராட்டியை மறைத்துக் கொண்டிருந்தவனும், செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனும், தமக்கு போக்யமான வாமனனுடைய நல்ல பெரிய பரிமளம் மிக்கதான, பூவைப்போன்ற திருவடியில் அடிமை செய்வ தென்பது, உருவத்தில் சிறியரும், மேன்மையில் மிக்காரும், ப்ராக்ருத சரீரமே உடையருமாகிய, அத்திருக்குறளைன் தொண்டர்களாய், தமக்கு ஸ்வாமி யானவர்கள், இவ்வுலகிலே எங்கும் ஸஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது, அவர்களின் அடிபுகுதலைக் காட்டிலும் தமக்கு அது உசிதமாகாது என்கிறார் ஆழ்வார்.

எம்பெருமான் நம்மை ஆள்வது நமக்கு ப்ரத்யக்ஷ மல்ல. அவனைவிட, அவன்டியார்கள், நம்மை ப்ரத்யக்ஷமாக ஆண்டு நம்மைத் திருத்துக்கின்றனர். இப்படியெல்லாம், இவர்களுக்கு மதிமை யுள்ளமையால், சாஸ்தரமும் எம்பெருமானைவிட்டு இவர்களுக்கு அடிமை செய்வதைச் சிறப்பாகச் சொல்லும். ஆகையால், அவன்டி புகுதலையும் புகுக்கணித்து, அவன்டியாரடிக்கீழ்ப் புகுதலே பெரிதாகத் தெளியவேண்டும் என்றபடி.

ஆகையால், அடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்வ தென்பது அவர்களிடமுள்ள பாகுவதத்வம் அடியாகப் பெறப்படுவதால், பகவானிடம் அன்பும், கைங்கர்யமும் வளர வளர, அத்தகைய பகவானின் தொண்டர்களென்று, அவர்களிடம் பக்தி விஞ்சுமென்றும், பகவத் பக்தியும் செவ்வனே செய்யவேண்டும், பாகுவத பக்திக்காக, பகவந் நிந்தையைச் செய்வராகில், அது தகாது எனவும், இதனால் ஸித்திக்கிறது.

4. இங்கேதிரிந்தேறு இமுக்குறிறின்? இருமாநிலம் மூன்றுண்டுமிழ்ந்த★ செங்கோலத் பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கண் என்மென்மான்★ பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவு என்மென்ததாய்★ அங்கேய மலர்கள் கையவாய் வழிப்பட்டோட அருளிலே.

விஸ்தாரமான பருத்த பூமி முழுவதையும், ப்ரளய காலத்தில் உட்கொண்டு ஸ்ரங்கடியின் துவக்கத்திலே வெளிப்படுத்தியவனும், அழகுடையதான சிவந்த அதாத்தை உடையவனும், செந்தாமரைப்பூ போன்ற திருக்கண்களை உடையவனும், தமக்கு ஸ்வாமிய மாவனின், நாளுக்கு நாள் மேலே எழுகின்ற கீர்த்திகளை வாயினால் சொல்லிக்கொண்டு, த்ருஷ்டி சித்தாதி களை அபற்றிக்கும் அவன் வடிவையே மனத்தில் கொண்டு, அவன் திருமேனிக்கு ஏற்ற புஷ்பங்களைப் பறித்துக் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு, பெரியோர்கள் போனவழியிலேயே சென்று கொண்டு அவன் பணிவிடைகளைச் செய்வதையே ஆயுள் உள்ளவரையில் தடையின்றிப் பெறுவேணாகில், தமக்கு இப்பூவுலகில் இருப்பதில் என்ன தாழ்வு என்கிறார்.

தாம் எதற்காக பூவைகுண்டம் செல்ல வேண்டும் என்கிறார். தாம் அங்கு சென்றால் தான் இமுக்காம். என்னில், அங்குள்லோரும் பரிபூர்ணானபடியாலே, தன் பணியை ஏற்றுப் பயன்பெறவிருக்கும் அடியார்கள் யாருமில்லையாம். பாகுவத் கைங்கர்யமென்ற மஹா புருஷார்த்தத்திற்கு அங்கே இடமில்லையாம். மஹா புருஷார்த்தத்திற்கு இடம் பெறாமல், அங்கே பூரண ஜிஞான சக்தியடையவனாய் இருப்பதைவிட, உள்ள ஜிஞான சக்திகளைக் கொண்டு பகவத் கைங்கர்யத்துடன், ப்ரதாநாமச் லோபமில்லாமல், பாகுவத் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று இங்கு அதற்காகப் பல பாகுவதர்களின் ஸந்திதிக்குத் தாம் திரியப்பெறுவதே என்பது சிறந்தது என்றபடி.

5. வழிப்பட்டோட அருளிபெற்று மாயன் கோலமலரடிக்கீழ்★ சுழிப்பட்டோடும் சுடர்ச்சோதி வெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும்★ இழிப்பட்டோடும் உடலினில் பிறந்து தன்சீர் யான்கற்று★ மொழிப்பட்டோடும் கவியமுதம் நுக்க்சியறுமோ முழுதுமே.

முக்கரணங்களை எழும் செய்யக்கூடிய கைங்கர்யங்களை எழும் செய்ய முடியாமல் போனாலும், பாகுவதர்களுக்குப் பலவகையான கைங்கர்யங்களைத் திரிந்து செய்யத் தரம் பெறப்படாமல் போனாலும், மச்சித்தா: மத்கதப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம் ந

கதயந்தஸ்ச மாம்திதயம் துஷ்யந்தி ச ரமந்திச
என்றபடி, அடியார்களோடு சேர்ந்து, அவன்
விஷயமான ஸுக்திரஸானுபவமே ஒருவித
பாகவத கைங்கர்யமாகும். இதற்கு வேறொன்றும்
எடாகாதென்கிறார் இப்பாசுரத்தில்.

பக்தியை அல்லது ப்ரபத்தியைச் செய்து,
பரமபதத்திற்கு விரைய, எம்பெருமானுடைய
அனுக்ரஹம் பெற்று, அந்த பரமபதத்திலே, ஆசார்ய
புருஷனின் அழகிய திருவடித் தாமரையின்
கீழே கிங்கரனாய், அங்கங்கு பகவதனுபவத்தில்
ஆழங்கால்பட இடமிருப்பதால், பல சுழிகள்
உண்டாகப்பெற்று, மேன்மேலோடுகின்ற ஸ்வரூப
ரூபங்களின் காருண்ய ஸெளாந்தர்யாதி ப்ரவாஹுத்தின்
அனுபவானந்தத்தை அங்கே பெற்றிருந்தாலும்,
கீழ்ச்சொன்ன புருஷார்த்தமும் எல்லாம் சேர்ந்தும்,
ஹோயங்களான பல ஆகாரங்களையடைந்து, பினி,
பசி மூப்புத் துன்பங்களுக்கு இடமாகி, பல ஜனன
மரணங்களுக்கு இலக்காகி மாறுதல் அடையும்
ப்ராக்ருத சரித்திலே பல அவஸ்தைகளுடன் தோன்றி,
அந்த மாயனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களைத்
தாம் கண்டு அப்யளித்து, அதனால் ஏற்பட்ட அனுபவ
மேல்டாகத் தாமே சொற்கள் உண்டாக மேன்மேல்
வரும் திருவாய்மொழி போன்ற பாசுரங்களின் சொல்,
பொருட்சவையான அம்ருதத்தின் அனுபவத்திற்கு
ஒப்பாகுமோ என்கிறார். அதாவது, பரமபதத்திலுள்ள
அனுபவ பரிவாஹம், இந்த திவ்யஸுக்திகளின்
ரஸானுபவத்திற்கு ஒப்பாகாது என்றபடி.

இப்பாசுரத்தின் முதலடி மற்றும் மூன்றாமடி இவற்றின்
ஸ்வாரஸ்யத்தாலே, மோகஷாநந்தத்தைவிட இங்கே
பாகவத பார்தி பெறுவிக்கும் திருவாய்மொழி முதலிய
திவ்ய ஸுக்திகளின் நுகர்ச்சியே பெரிதென்கிற
தென்பது ஸ்பஷ்டம். மூன்றாம் பாசுரத்தில்,
திருக்குரள்ன நறுமாவிரை நாண்மலரடிக்கீழ் புகுதல் என்று
மோகஷமே சொல்லப்பட்டாலும், அங்கே பொதுவாக
அதைவிட பாகவத கைங்கர்யமே பெரிது எனப்பட்டது.

நான்காம் பாசுரம் அர்ச்சையை ப்ரதானமாகச்
சொல்லும். இந்த ஜூந்தாம் பாசுரம் மோகஷாநந்தத்தைச்
சொல்வதென்று சொல்லலாம்.

- நுகர்ச்சியறுமோ? மூவுகின் வீடுபேறு தன்கேழில் *
- புகர்ச்செம்முகத்த களிறுட்ட பொன்னாழிக்கை என்னம்மான் *
- நிகர்ச்செம்பங்கி எரிவிழிகள் நீண்ட அகரர் உமிரெல்லாம் *
- தகர்த்துண்டுமூலம் புப்பாகன் பெரிய தனிமாப்புகழே.

தொண்டர்க்கு அமுதாட்டும் கவிகளின் நுகர்ச்சிக்கு
ஸர்வேச்வரத்வமும் எடாகாது என்கிறார் ஆழ்வார்
இப்பாசுரத்தில்.

ப்ராக்ருத லோகங்களை விடுகையாகிற மோகஷமான
ஆனந்தமும், தனக்கு வேறு ஒப்பில்லாததும், பராக்ரம
ஒளியடையதும், மதத்தாலும், ரோஷத்தாலும்
சிவந்த முகமுடையதுமான குவலயாபீடம்
என்னும் யானையை அடித்ததும், பொன்னாலான
மோதிரங்களை அணிந்ததுமான திருக்கையையுடைய
எனது ஸ்வாமியும், அல்லது ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பான
சிவந்த மயிர்த்தொகுதிகளையும், நெருப்பு வீசும்
கண்களையும், நீண்டிருக்கும் உடலை உடையருமான
அசர ஜாதியருடைய ப்ராணன்களைத் தொலைத்து,
அவற்றை ஆகாரமாகக் கொண்டு போரில் உழைக்கின்ற
பசுஷியான கருடனை நடத்துகின்றவனுமான பிரானின்
உயயிழுதி விஷயமான, வேறொருவர்க்கில்லாத
மேன்மையற்ற ஈச்வரத்வமும், கீழ்ச்சொன்ன கவியமுத
நுகர்ச்சிக்கு ஒப்பாகாது என்பது தெளிவாகிறது.

அதாவது, ப்ராக்ருத லோகங்களை விட்டு ப
பரமபதம் சென்று பெற்ற ஆனந்தமானது, பாகவத
கைங்கர்யத்திற்கும், அதில் ஒருபாகமான அவன்
கல்யாணகுணங்களைக் கூறும் கவிகள், அவற்றின்
நுகர்ச்சியான திருவாய்மொழி முதலான அவற்றாலே
அவனை அனுபவித்தல், அகியவற்றிற்கு ஒப்பாகாது
என்பது பூர்வர்களின் உரை.

பாகவதர்களின் பெருமை மேலும் வளரும்...

ஐஸ்திகர்கள் கவனத்திற்கு

பரமபத ப்ராப்தி அடைந்தவர்களுக்கு 12 நாட்கள் வரையிலான கைங்கர்யங்களைச் செய்யும் வகையில்,
ஆறு பகுதிகளுடன், நம் தேவஸ்தானத்தின் 'ஸ்ரீ வேங்கடேச தீர்த்தம்' தை மாதம் முதல் இயங்கி வருகிறது.

முகவரி மற்றும் விவரங்களுக்கு:

'ஸ்ரீ வேங்கடேச தீர்த்தம்'

9/5, வேங்கடேச அக்ரஹாரம் தெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004. போன்:
044 - 4322 9401.

நிர்வாகம்:

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம்,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004.

கங்கையிற்புவிதமாய் காவிரி

ஸ்ரீ சோகத்தூர் ஸ்ரீவத்ஸன், நங்கநல்லூர்

திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டுள்ள என்னிலடங்கா திருக்கல்யாண குணங்கள் ஸங்கமித்துள்ள மஹாஸமுத்ரம். ஸாகாரம் போன்று நீண்டு, பரந்து விரிந்துள்ள அவனது பெருமைகளை எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் பேசித் தலைக்கட்ட முடியாது.

தீர்த்தனுக்கற்றின் மற்றோர் சரணில்லை என்றென்னி தீர்த்தனுக்கே தீர்த்தமன்த்தனாகிச் செழுங்குருக்ர்ச்சுட கோபன்சொன்ன
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும் வல்லார்களைத் தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்களே என்று பூசித்துநல்கி உரைப்பர் தம் தேவியர்க்கே.

[திருவாய்மொழி 7-10-11]

என்று ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் எம்பெருமானை தீர்த்தன் என்றும் அவன் விஷயமாக தாம் அருளிய ஒவ்வொரு பாசுரத்தையும் தீர்த்தம் என்று ஸாதிக்கிறார்.

ஜீவன்கள் அகத்துரும்மையைப் பெற்று ஸம்ஸாரம் என்னும் மிகக் கொடியதான் கடவிலிருந்து மீண்டு உஜ்ஜீவிக்க நம்மீது மிகுந்த காருண்யம் கொண்ட சரியிப்பதி சுருதியைத் தந்தருளினான். பின் ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் நியமித்தருளி அவர்களின் ஸுலமாக அவ்வேதங்களின் துளிகளாகப் பல தீர்த்தங்களை (ஸ்ரீ ஸுக்திகள்) நமக்குத் தந்தருளினான். நாம் புறத்துரும்மை பெற அவனே பல புண்ய நதிகளான கங்கை, யமுனை, காவேரி, தாமரபர்ணை, வேகவதி, வைகை போன்றவற்றை இப்பூவுலகில் உண்டு பண்ணினான். சேதனர்கள் அனைவரும் தங்கள் அஜ்ஞானத்தையும் அழுக்குத்தம்பையும் தொலைத்து, கைங்கர்யங்கள் செய்யப் பாங்காய்ப் பின் அவனே அந்தந்த நதிகளின் கரைகளில் அர்ச்சாவதார மூர்த்தியாய் எழுந்தருளி கைங்கர்யத்திற்குச் ஸாதகமாகவும் ஸாதனமாகவும் இன்றளவிலும் ஸேவை ஸாதிக்கின்றான்.

நம் பாரத தேசத்தின் மிகவும் புண்யம் வாய்ந்த நதியாக கங்கை போற்றப்படுகின்றது. ஏதோவொரு நீர்நிலையில் நீராடும்போதும் அந்த நீரைக் கங்கையாக நினைத்து, “கங்கை, கங்கை” என்று உச்சித்தால் உடனே அவர்களுடைய அநாதியான பாபங்கள் எல்லாம் ஒழியும் என்று சாஸ்தரங்கள் அறிவிக்கின்றன. தாமரபர்ணை நதீ யத்ர கருதமாலா பயஸ்வினை | காவேரீ சமஹா-புண்யா ப்ரதீசீச மஹாநதீ ||

[ஸ்ரீமத் பாகவதம் 11.5.39]

இந்த ச்லோகத்தில் கங்கை, தாமரபர்ணை போன்ற நதிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் புண்யம் வாய்ந்தது

காவேரி என்று கரபஜன மஹரிஷி கொண்டாடுகிறார். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் இதே கருத்தை ஸ்தாபிக்கிறார்.

கங்கையின் புனிதமாய் காவிரி நடுவுபாட்டு பொங்குநீர் பரந்துபாயும் பூம்பொழிலரங்கந்தன்னுள் எங்கள்மால் இறைவன் சகசன் கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டும் எங்களும் மறந்து வாழ்கேன்? ஏழையேன் ஏழையேனே.

[திருமாலை - 23]

காவேரிக்கு எதனால் இந்த ஏற்றம்?

கங்கை, எம்பெருமானின் திருவடிகளிலிருந்து ப்ரவாஹி தீர்த்தமன்த்தனாகிச் செழுங்குருக்ர்ச்சுட கோபன்சொன்ன
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும் வல்லார்களைத் தேவர்வைகல் தீர்த்தங்களே என்று பூசித்துநல்கி உரைப்பர் தம் தேவியர்க்கே.

[திருவாய்மொழி 7-10-11]

காவேரிக்கு எதனால் இந்த ஏற்றம்?

கங்கை, எம்பெருமானின் திருவடிகளிலிருந்து ப்ரவாஹி தீர்த்தமன்த்தனாகிச் செழுங்குருக்ர்ச்சுட கோபன்சொன்ன
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும் வல்லார்களைத் தேவர்வைகல் தீர்த்தங்களே என்று பூசித்துநல்கி உரைப்பர் தம் தேவியர்க்கே.

[திருவாய்மொழி 7-10-11]

காவேரீவிரஜா ஸேயம் வைகுண்டம் ரங்கமந்திரம் |

ஸ்வாஸ்தாதேவோ ரங்கேச: ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பதம் ||

என்று ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஓடுகின்ற விரஜை நதிதான் காவேரி ஸ்ரீ ரங்கவிமானமே வைகுந்தம்! ஸ்ரீ வாஸாதேவனே திருவரங்களாக அவதரித்தான் என்று சாஸ்த்ரங்கள் ஸ்ரீ ரங்க கேஷத்ரத்தின் பெருமையைப் பேசுகின்றன.

காவேரிம் அவகாஹிழீய பகவத் போக அந்தராமி பவத்.

கர்மக்லேச பல ஆசய ப்ரசமந உத்வேல அமல் ஸ்ரோதஸம் |

ஜந்தோ: ஸம்ஸரத: அர்ச்சிராதி ஸரணி வ்யாஸங்க பங்காய யா

லோகே அஸ்மிந் விரஜா இவ வேல்விதஜலா ஸ்ரீரங்கம் ஆலிங்கதி ||

[ஸ்ரீ ரங்கராஜ ஸ்தவம் - 20]

துந்தாப்தி ஜந்தோ ஜந்யறுமியம் ஸ்ரீரேவபுத்ரீவர:

ஸ்ரீங்கேச்வர ஏதத்ரறுமிறகிம் குர்யாமிதீவாகுலா |

சுஞ்சச்சாமர சங்த்ரஸந்த மஹாமாணிக்ய முக்தோத்கராங்

காவேரீ லஹரீகரை விதத்தீ பர்யேதி ஸா ஸேவ்யதாம் ||

[ஸ்ரீ ரங்கராஜ ஸ்தவம் - 21]

என்று காவிரியின் மேன்மையைக் காட்டுகிறார் ஸ்ரீ பராசர பட்டர். காவேரி யின் கணவன் திருப்பாற்கடல். அவரே ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரி யின் தந்தையாகவும் உள்ளார். ஆக காவேரித்தாய் என்னிருடு தத் பெண்பிள்ளையாக ஸ்ரீங்கநாச்சியார் இருக்கிறார்.

பெரிய கோவிலில் நித் யவாஸம் பண்ணும் அழகியமனவாளனோ காவேரிக்கு மருமகளாக விளங்குகின்றான். இவர்களுக்கு தன்னாலே என்ன

செய்யமுடியும் என்று கலக்கமுற்று நின்றவள் பின் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாய், சந்தனங்கள், சாமரங்கள், பச்சைக் கற்பூரம், முத்துக்கள், உயர்ந்த மாணிக்கங்கள் என்று எம்பெருமான் உகப்புக்காகத் தன்னுடைய அலைகளாகிற திருக்கரங்களால் சீர்வரிசைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு வந்து திருவரங்களின் திருவடியில் சேர்க்கிறான். திருவரங்கத்திற்கு ஓர் அணிபோல இருந்து பெரிய பெருமானின் திருவாராதன தீர்த்தங்களை அளிக்கிறான். தன்னிடத்தில் நீராட வருபவர்களின் கர்ம பலன்களைப் போக்கி, மிதித்தை அளிக்கிறான். இப்படி அரங்கனின் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டுள்ள காவேரியை நாம் அனுதினமும் துதிக்கவேணும் என்று அருளிச்செய்கிறார் பட்டர்.

ஸ்வாமி தேசிகனோவெனில்,

அடர்புள் அரசினும் அந்தனர் மாட்டினும் இன்னமுதக் கடற் பள்ளி தன்னினும் காவிரி உள்ளும் உகந்த பிரான் இடைப் பிள்ளை ஆகி உரைத்துறைக்கும் எதிவரணார் மடைப்பள்ளி வந்த மணம் எங்கள் வார்த்தையுள் மன்னியதே.

[பரமபுத் சோபானம் - 1]

என்ற பாசுரத்தில், வேதஸ்வரூபனான கருடனை வாஹனமாகக் கொண்டு அதன் மீது ஏறி அமர்கின்றான் பெருமான். அவனே அந்தணர்க்கு அழிவற்ற செல்வமாய் விளங்கும் வேதாந்தங்களால் போற்றப்பட்டு அவற்றின் உறைவிடமாகவும் உள்ளான். பிராட்டி அவதரித்த திருப்பாற்கடலில் நிதிய முகத்தர்கள் சூழ திருவனந்தாழ்வான் மீது பள்ளி கொண்டுள்ளான். இவற்றையெல்லாம் காட்டிலும் அவன் மனமுவந்து நிதியவாஸம் செய்வது காவிரிக் கரையிலுள்ள ஸ்ரீரங்க சேஷ்டரத்திலே என்று நம் ஆசார்யவள்ளல் ஸ்தாபிக்கிறார். மேலும்,

கமபி கங்களின்தோ: ஸலகதே ஸஞ்சரந்தம்

கலசஜலதிகங்யா மேதிதீத்ததலூஸ்தம் |

அநிசமநுபவேயம் பாதுகே! தவம்யதீம்

ஸாசரிதபரிபாகம் ஸுரிபி: ஸேவநீயம் ||

[ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம் - ஸஞ்சாரபத்தி - 49]

காவேரியின் மணல் திட்டான ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீதேவி பூதேவி இவர்களின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு, ஸ்ரீ பாதுகையைச் சாற்றிக்கொண்டு நம்பெருமான் கம்பீரமாக வீதி உலா வருகிறார். பரமபதத்திலும் இந்த ஸேவை கிடைக்காது என்பதால் நிதியர்களும் காவேரிக்கரையில் எழுந்தருளி ஸேவிக்கின்றனர் என்று திருப்பாற்கடலுக்கும் விரோஜா நதிக்கும் கிட்டாத ஓர் பாக்யத்தைக் காவேரியானவள் பெற்றிருக்கிறான் என்று ரஸோக்தியாக அருளிச் செய்கிறார்.

மணி மாடக் கோயிலில் காவேரி அளிக்கும் கொடையினை கவியன் இவ்வாறு உரைக்கிறார்.

கொலைப்புண்஠லைக் குன்றமொன்று உய்ய அன்று கொமுமாழுதலைக்கு இடர்செய்து கொங்குஆர் இலைப் புண்டீசுத்தவளின்பம் அண்போடு அணைந்திட்ட அம்மானிடம் ஆளரியால் அலைப்புண்ட யானை மருப்பும் அகிலும் அணிமுதுதும் வெண்சாமரையோடு பொன்னி மலைப்பண்ட மண்டத் திரையுந்து நாங்கூர் மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே!

[பெரிய திருமொழி 3-8-1]

சிங்கங்களால் வேட்டையாடப்பட்ட யானைகளின் தந்தங்களையும், அகில் மரங்களையும் அழகிய முத்துக் களையும் வெண்மையான சாமரங்களையும் மற்றும் பிற உயர்ந்த வஸ்துகளையும் தன் திருக்கைகளால் ஸமர்பிக்கின்றாள் காவேரி.

அங்கிருந்து ஆர்ப்பரித்துக் கிளம்பி திருப்புள்ளம் பூதங்குடி சென்று சேர்கிறான். இந்த சேஷ்டரத்தில் அவள் அரங்கனைப் பிரிந்து வாடும் துயரம் நீங்கப்பெற்று, அங்கு வீற்றிருக்கும் சயன் மூர்த்தியின் தேஜஸ்ஸில் ஈர்க்கப்பெற்று, மிகவும் மோஹித்து,

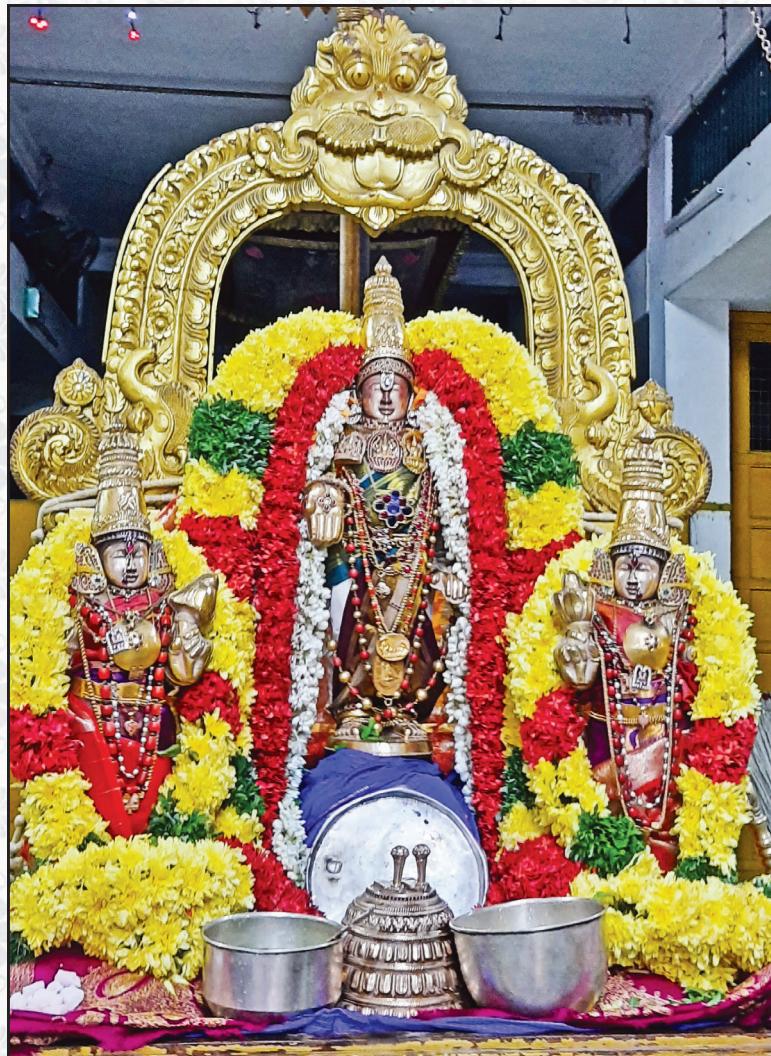
துணிமண்ணும் வின்னாடும் தோன்றாது இருளாய் மூடியநாள் அன்னமாகி அருமைறைகள் அருளிச்செய்த அமலனிடம் மின்னுசோதி நவமணியும் வெயின்முத்தும் சாமரையும் பொன்றும் பொன்னி கொணர்ந்தலைக்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே.

[பெரிய திருமொழி 5-1-9]

என்றபடி அவனுக்கு நவமணிகளையும், விலையுயர்ந்த முத்துக்களையும், சாமரங்களையும், ஸ்வர்ணத்தையும் அளிக்க கொண்டு வந்து அவன் திருவடியில் இட்டு அங்கிருந்து பிரியா விடை பெறுகிறான்.

மேலும் சோழ நாட்டின் அநேக தில்ய சேஷ்டரங்களின் வழியாகப் பாய்ந்தோடி அந்தந்த சேஷ்டரங்களில் வீற்றிருக்கும் அர்ச்சாவதார மூர்த்திகளின் திருவடிகளை நனைத்து, அவர்களுக்குத் தீர்த்த கைங்கர்யங்கள் செய்து இறுதியில் ஸமுத்தக்தில் ஸங்கமிக்கிறான்.

காவேரி தெளிவிலாக் கலங்கல் நீராய் வடக்கே தோன்றினாலும் பல தில்ய தேசத்து எம்பெருமானின் திருவடிகளை ஸ்பார்லித்து அந்த ஸம்பந்தத்தினால் க்லேசங்கள் நீங்கப்பெற்று, தெண்ணீர்ப் பொன்னியாய் தெளிவு பெற்று உஜ்ஜீவிக்கின்றாள். பூவுலகில் எவர் ஒருவர் எம்பெருமான் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டு, அவனிடத்தில் சாணைடைந்து, அவன் கைங்கர்யத்தில் இடைவிடாது ஈடுபட்டு, பூர்வாசார்யர்கள் காட்டிய வழியில் பயணித்து, தங்கள் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் எம் பெருமானின் மிகுந்த ப்ரதீக்குப் பாங்காகி ஏற்றம் பெறுகிறார்கள். இதுவல்லவோ ஒரு ஜீவனின் தலையாய கார்த்தவ்யம். அந்த ஜீவ தத்வத்தையல்லவோ இந்தத் திருக் காவேரியானவள் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்! *

With Pranams:

**R. Parthasarathy &
Family,
Nanganallur, Chennai - 61.**

**SVDD thanks R. Parthasarathy & Family, Chennai - 61,
for sponsoring this month's issue of Desika Sandesam**

23. Sri Nyasa Thilakam

Sri U. Ve. Natteri P. Srihari (a) Lakshmi Nrusimhacharyar Swami, Mylapore

Complementing the other two in the ‘Nyasa’ series, Swami Desika’s Nyasa Thilakam is not only the concluding hymn but also a conclusive one on the concept of Prapathi. Addressed to Lord Ranganatha and comprising 32 Slokas, this Sthothra is the most expansive of the three.

This hymn to Nyasa Vidhya is similar to an auspicious mark (Thilakam) on the forehead which enhances the beauty of the face. That Swami Desika himself has so appropriately named the hymn could be seen from the Phala Sruti.

Studded with several beautiful, philosophy-defining verses (Thilakams within a Thilakam!), this Sthothra brings to the fore the grammar and essence of Saranagathi in its pristine form. Such is the mastery and thoroughness of the author that a study of the Sthothra, for sure, will leave no trace of doubt whatsoever in one’s mind about the concept. If Swami Desika reserved a special treatment for Vimsathi with his own elaboration, his disciple-son Kumara Varadacharya has conjured a commentary for Thilakam.

A classic invocation serves as a perfect prelude to a sumptuous feast that follows. Ever one steeped in the Sampradaya, Sri Desika commences the hymn on Periya Perumal, fittingly with an all-inclusive salutation to the Acharya Parampara, which the Lord Himself heads. The import and connotation of the Sloka is so significant in the context of our tradition that it has been adopted as invocation while commencing rituals with Sankalpa. The all-important Sloka is:

குருப்ய: தத்குருப்யச் ச நமோவாகம் அதீமஹே!
வஞ்சீமஹே ச தத்ராத்யென தம்பதி ஜகதாம் பதீ!!

“We utter the word ‘Nama:’ and pray our obeisance to our Acharyas, and also their Acharyas. Further we reckon the foremost of them all, the Divine Couple, who are the head of the entire world, as the means of the goal (Upaya) as well as the goal (Upaya) itself.” It is to be noted that Piraatti is always part of the Godhead along with Narayana and the words “dhampathee Jagathaampathee” read with “Vruneeamahe” assumes great significance in that They are both Upaya and Upaya.

The salient features covered in this hymn include among others: Commendation undertaken by Piraatti on our behalf; Glory of Prapathi; Reason why even Prapannaas suffer in this world; Comparison of Bhakthi and Prapathi;

Greatness of the Acharya’s glance; The boon Sri Bhashyakara received from Lord Ranganatha and Prayer for eternal service at the Lord’s feet in Sri Vaikunta.

Driving home the point that surrender is to be done once only, Swami Desika states in the second Sloka: “May the right hand of Lord Ranganatha which shows the Abhaya Mudhra (offering fearlessness, with fingers upside) protect me. It would appear that the gesture also dissuades Prapannas from performing Prapathi a second time”. If done again, it will expose the absence of Maha Viswaasam.

It is emphasised in the seventh Sloka that the Divine Couple (note ‘both’) of Srirangam are indeed our Masters. “They are seated on the classy cobra-couch smiling at each other at the sweet blabbering of words like ‘Om, Thath, Sath’ by their child Brahma on the Lord’s navel lotus. It is as much a sport to relish for them as are creation, protection and destruction.” The underlying philosophy here is that the Divya Dhampathees, though are notionally separate personalities, are functionally single.

In the ninth Sloka, our great Acharya submits to Lord Ranganatha that the

favours He had done to him were innumerable and lists a few of them:

- Though trapped by crores of unrelenting Karmas, I have been made to obey Your orders.
- You have blessed me with human life enabling me to toe the path of Sasthras.
- You have made me unattracted by non-Vedic ideologies.
- I am totally unaffected by views of perverts.
- I have had the privilege of association with an Acharya like Kidambi Appullaar, the great grandson of Kidambi (Madaippalli) Aachaan.

In conclusion, he says that the Lord has already fulfilled a majority of His duties towards him and that only minimal work is to be done (that of leading him after his time to Sri Vaikunta and initiate him into eternal service at His feet).

Various terminologies used as synonyms for Prapathi are mentioned by the author in the 16th Sloka, saying that such a practice (of giving multiple names) has been in vogue, as experts in Meemamsa, Vedas, etc. would vouch for. The other names are Saranagathi, Prapadhanam, Thyagam, Athma Nikshepam and Nyasam.

What is the need for an Acharya to perform Prapathi and what is his position therein? These are well established in the 21st Sloka. “A blind man walks with the help of one blessed with vision; a lame person seated in a boat is taken to the other shore of the river by the boatman. Favours meant for his

servant by the king are enjoyed by other members of the servant’s family without even knowing the king. Similarly, my Acharya so very kindly enables me reach You as I am neither knowledgeable in the matter of Prapathi nor competent to pursue other means of salvation”.

Connection with the lineage that has in it Sri Ramanuja is a matter of great self-esteem and pride. The 22nd Sloka explains why it is so. “O! Lord Ranganatha! as Rama and Krishna, You gave re-assuring word to Vibheeshana and Arjuna regarding Prapathi and Moksha. Further, citing these instances, You roused confidence in Sri Bhashyakara and gave him a promise (that Prapathi is a sure means to reach You) when he composed the Gadhyams. Being aware of this and with the knowledge of my association with Sri Ramanuja, conceit has filled my mind. Pray! bestow Your grace on me for ever!”

Sri Desika caps off the hymn with a captivating dual connotation with Thilakam as the pivotal word in the Phala Sruti. He says that those who adorn their face with this glittering, colourful Thilakam that has been made by poet Venkatesa, who learnt the art from Lord Ranganatha (the other meaning: those who chant this letter-filled (prolific) hymn emanated from the mouth of poet Venkatesa on the directive of Lord Ranganatha) will be blessed with eternal service at the couch of the reclining Lord in this world and beyond.

To be continued...

Global Recognition for SVDD

It is a matter of pride that **Sri Vedantha Desikar Devasthanam** has entered the International Book of Records – World Records of Excellence.

The Carnatica Archival Centre, a Public Charitable Trust which is actively engaged with the object of promotion of music, organised a marathon session for five days of music performance in which around 200 eminent musicians offered musical tribute to the great composer Saint Tyagaraja.

The event was held in February 2021 at the Desika Bhavanam belonging to Sri Vedantha Desikar Devasthanam. The programme was streamed live non-stop on Facebook for close to 54 hours which was considered the Longest Carnatic Musical Marathon streamed on Facebook and hence made an entry into the International Book of Records.

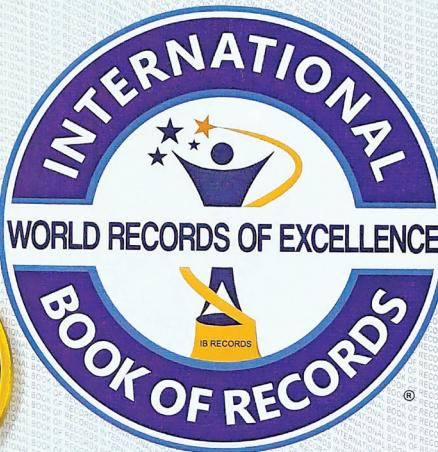
Our temple received a Certificate of Participation from the World Record of Excellence, a medal and a donation.

- Trustees

Citation ➔

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

SRI VEDANTHA DESIKAR DEVASTHANAM

THE WORLD RECORD OF
"LONGEST CARNATIC MUSICAL MARATHON"
STREAMED ON FACEBOOK"
IS ACHIEVED BY
CARNATICA ARCHIVAL CENTRE (INDIA)
ON 16TH FEBRUARY 2021 AT CHENNAI (TAMIL NADU) INDIA.
THEY ORGANIZED LONGEST CARNATIC MUSICAL MARATHON
LIVE ON IMPL'S FACEBOOK PAGE.
200 EMINENT MUSICIANS OFFERED MUSICAL TRIBUTE FOR
53 HOURS 54 MINUTES & 2 SECONDS NON-STOP
TO THE GREAT COMPOSER SAINT THYAGARAJA

THIS CERTIFICATE DOES NOT NECESSARILY DENOTE
AN ENTRY INTO ANY PRODUCT DISTRIBUTED OR OWNED BY
INTERNATIONAL BOOK OF RECORDS AND MUST NOT TO BE
REPRODUCED WITHOUT PRIOR WRITTEN PERMISSION OF
INTERNATIONAL BOOK OF RECORDS.

SALUTE THE TALENT

